

zo dynamisch". Het activiteitscentrum voorziet in de eerste plaats enkele sociale voorzieningen, zoals cafetaria, krantenhoek of fietsatelier. Daarnaast voorziet het een uitgebreid aanbod met zorggerelateerde functies, zoals kinesithérapie, huisartskabinet, kinderdagverblijf en zelfs een fitness.

Derde stap is het aanbieden van woningen W1 tot W8 op de woonmarkt. De werkgroep spreekt over "het uitdunnen van de pathologie" in het verzorgingscentrum. Er wordt gedacht aan diverse doelgroepen, zoals sociale huur en eengezinswoningen. Eén woning wordt gereserveerd als overgangswoning voor bewoners van het pvt die een stap maken naar beschermt wonen. De onlangs ingerichte studio's dienen voor studentenhuysvesting. Alle woningen opereren zelfstandig door het stelsel van dienstgangen af te breken en de huidige personeelstoegang op te vatten als voordeur.

Vierde stap is de tuinaanleg. De bestaande tuin wordt uitgebouwd met tal van publieke voorzieningen, zoals een bloetevoetenpad, zintuigenpad, wadi, kikkerpoel, fit-o-meter en kinderboerderij. De bestaande terrassen bij W1-W8 krijgen een omheining en functioneren als private tuin. Ook de platte daken worden omgebouwd tot daktuinen. De afgescheiden tuinen achter de zorgwoningen, aan de overkant van de straat, zijn enkel toegankelijk voor de bewoners en lopen over in

gemeenschappelijke weide die ingericht worden met tuinkamers en tuinhuizen.

Vijfde en laatste stap haakt in op het verdwijnen van kleine handelaars in de buurt die erg in trek zijn bij bewoners van het pvt, zoals in het bijzonder een bloemenwinkel die een buurtbewoner in haar garage inrichtte. Het is verleidelijk om zo'n bloemenwinkel te incorporeren in het activiteitscentrum van het pvt, wat opnieuw zou leiden tot de creatie van een mini-ziekenhuisuniversum. Het antwoord is omgekeerd: vanuit het pvt faciliterend optreden naar dergelijke kleine initiatieven van buurtbewoners, ondernemers en/of verenigingen.

Het ruimtelijke scenario voor pvt De Wadi zal wellicht een fantasie blijven. De wrange ruimtebeleving van een persoon die als een rat verloren loopt in het labyrint herinnert ons aan de opdracht om de geestelijke gezondheidszorg te vermaatschappelijken. De uitdaging is om de architectuur van het pvt – een resultaat van de eerste ronde vermaatschappelijking – op zijn beurt te vermaatschappelijken.

Gideon Boie en Fie Vandamme

BAVO/Faculteit Architectuur KU Leuven

Artikel geschreven in de marge van ontwerpend onderzoek binnen KARUS.